

державного утворення, спроможного ефективно протистояти агресивним зовнішнім впливам.

Аналіз становлення місцевого самоврядування в період сучасного державотворення дозволяє виявити загрози, що перешкоджають повноцінній реалізації його потенціалу, сприяють перетворенню його з інституту національної єдності в дестабілізуючий чинник. В першу чергу, це надмірна політизація місцевого самоврядування, зумовлена трансформацією моделі виборів до обласних, районних і міських рад на пропорційній основі за партійними списками. По-друге, політичний популізм довкола місцевого самоврядування. По-третє, невідповідність зростання повноважень місцевого самоврядування ресурсам, особливо матеріально-економічним, якими воно володіє.

Зміна функцій громади, актуальність назрілих проблем обумовлює необхідність раціоналізації організаційної структури, як складової організаційно-економічного механізму їх розвитку. Побудова ефективної системи управління є не лише найважливішим напрямом реформування суспільства, але і головним ресурсом, засобом розвитку, який відповідно до принципу синергізму змушує діяти всі підсистеми об'єкту управління. Функції управління економічним і соціальним розвитком громади, а відповідно і методи їх реалізації, постійно модифікуються. Ускладнюється і зміст робіт, що виконуються відповідно до їх вимог. Трансформація кожної із функцій управління зумовлюється впливом об'єктивних факторів. Кожна із функцій як частина загальної системи управління вдосконалюється в напрямі, що визначається загальними цілями і завданнями розвитку громади в конкретних умовах.

Удосконалення системи управління розвитком громади, що базується на оптимізації взаємозв'язків об'єкта і суб'єкта управлінських відносин, об'єктивно передбачає, що зміни в економічній, організаційній та правовій формах об'єктів управління породжують відповідні зміни в суб'єкті управління, а також у рівні професійної підготовки людей. Найголовнішим завданням місцевої влади є досягнення двох стратегічних цілей: розвиток територіальної громади і підвищення конкурентних переваг громади. Враховуючи це, потрібно модернізувати систему управління громадою. Сучасне бачення призначення місцевої влади дозволяє виділити два великих сегменти діяльності: перший — безпосереднє виробництво (надання) громадських послуг населенню і сприяння цьому; другий — сприяння встановленню громадянської злагоди і гармонізації соціально-політичного життя в муніципальній системі. Беручи до уваги такий розподіл, потрібно визначити і конкретні

напрями реструктуризації системи управління громадою.

Організація управління розвитком громади повинна відповідати динаміці суспільно-політичного життя в країні, ефективності ринкових перетворень і соціальному вектору стратегічної траєкторії макроекономічної систем. Забезпечення європейських прагнень України потребує практичної реалізації принципу гуманізації влади, інструментом якого є становлення дієвого місцевого самоврядування як інституту соціального обслуговування. Єдиноможливим в контексті формування міцної Української держави є перехід від декларативної державної політики щодо місцевого самоврядування до реальних практичних кроків з формування ефективної моделі управління розвитком територій на засадах партнерства державної влади та місцевого самоврядування.

Лілія УРДА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент кафедри менеджменту

та публічного управління Петриків А.В.)

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ НА ОСНОВІ ВПРОВАДЖЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

Реформування українського суспільства зумовлює переосмислення багатьох управлінських проблем. Серед проблем, що активізуються в ході трансформаційних перетворень, проблема корпоративної культури у сфері державного управління є однією з найважливіших. З нею пов'язаний ланцюг соціально-економічних наслідків, менеджерських завдань, що вимагають розробки сучасних концепцій управлінської діяльності. Дослідження системи цінностей корпоративної культури зумовлено зростаючими потребами пошуку ефективних механізмів регулювання діяльності суб'єктів органів державної влади в умовах трансформації економічного, політичного та соціокультурного простору України.

Проблема корпоративної культури як чинника підвищення ефективності функціонування суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування поки що залишається недостатньо дослідженою в державному управлінні. Більшість представників класичного менеджменту, сучасних вчених переважно розглядають загальнотеоретичні питання корпоративної культури, вивчають певні

закономірності її становлення та окремо розглядають функціонування органів влади. Вивчення питань реалізації корпоративної культури як чинника результативності функціонування суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування в сучасних умовах глобалізації світового господарства знаходиться лише на початковій стадії. [1]

Під корпоративною культурою державного органу розуміється унікальна система цінностей та переконань у державному органі, що безумовно підтримується всіма працівниками цього органу і пов'язана з кінцевою метою його діяльності, обумовлює поведінку всіх його працівників, способи прийняття рішень, шляхи об'єднання колективу та окремих працівників для досягнення поставлених перед ним цілей і завдань.

До основних складових корпоративної культури, які властиві державному органу, можна віднести: цінності державної служби; правила етичної поведінки, дрес-код; прийняту систему лідерства; стиль управління; методи запобігання виникненню та вирішення конфліктів; систему комунікації та взаємовідносини у колективі; усвідомлення себе і свого місця у державному органі; вимоги до рівня професійної компетентності, визначені у профілях професійної компетентності посад державної служби; особисті якості персоналу (звички та схильності, потреби, інтереси, моральні цінності, темперамент тощо); форми поведінки персоналу, що постійно відтворюються (ритуали, традиції, звичаї тощо); систему мотивації; розвиток і самореалізацію працівників державного органу.

Формування у державному органі корпоративної культури переважно пов'язане із специфікою службової діяльності його працівників, сферою, в якій функціонує державний орган, соціальними, політичними та економічними чинниками державного управління.

Формування позитивної корпоративної культури стає в сучасних умовах глобальним стратегічним ресурсом суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування. Цей потужний інструмент доцільно використовувати на користь органів влади. Одним із шляхів формування позитивної корпоративної культури суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування є забезпечення визначеності дій при виконанні типових операцій за рахунок упровадження порядку надання державних управлінських послуг та інших процедур.

Отже, корпоративна культура є рушійною силою розвитку суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування, найхарактернішою ознакою соціально орієнтованого державного управління. Вона не

розвивається сама по собі, а вимагає певних управлінських заходів: керівництво має підтримувати її позитивні прояви, запобігати можливим негативним наслідкам, що сприятиме посиленню вектора результативності функціонування органів державної влади.

Література:

1. Бабич О. Корпоративна культура як чинник підвищення ефективності державного управління // Актуальні проблеми державного управління : Збірник наукових праць Одеського регіонального інституту державного управління Вип. 1 (17) . – Одеса : ОРІДУНАДУ. 2004. – с. – 154.

Олена ГАВЛІЧ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту

та публічного управління Августин Р.Р.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Сучасну цивілізовану демократичну державу неможливо уявити собі без повноцінної та дієвої системи місцевого самоврядування. Адже якою б досконалою не була державна влада у центрі, вона ніколи не стане життєздатною та ефективною, якщо не буде здійснюватися самоврядування на місцях. Світовий досвід підказує: чим більш розвиненими є держава та громадянське суспільство, тим більшими є децентралізація держави, роль та значення місцевого самоврядування.

Міське самоврядування є інститутом, що притаманний країнам зрілої демократії. Україна, вставши на шлях демократичного розвитку, і прагнучи до подальшої інтеграції у Європейські і світове співтовариство, прийняла світові і Європейські стандарти місцевого самоврядування, закріплені Всесвітньою декларацією місцевого самоврядування 1985р., Європейською хартією місцевого самоврядування 1985р., Європейською декларацією прав міст 1992р.

Відповідно до Конституції України визнається і гарантується місцеве самоврядування. Міське самоврядування в Україні - це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність